

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Lenky Grollové ve věci

navrhovatelů: a) RNDr. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]
zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]
d) Doc. Ing. [jméno] [příjmení], DrSc., [datum narození]
bytem [adresa]
zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

za účasti: Harvardský průmyslový holding a.s. - v likvidaci, IČO 44269595
sídlem Uhlerný trh 414/9, 110 00 Praha 1 - Staré Město
zastoupená advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

o vyslovení neplatnosti všech usnesení valné hromady účastníka ze dne 13. 9. 2018, o odvolání navrhovatele a) a navrhovatele d) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. září 2020, č. j. 77 Cm 142/2018-247

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. mění tak, že navrhovatelé a) a d) jsou povinni zaplatit účastníkovi rovným dílem na nákladech řízení částku 47 492,50 Kč k rukám jeho advokáta do tří dnů právní moci usnesení.
- II. Navrhovatelé a) a d) jsou povinni zaplatit účastníkovi rovným dílem na nákladech odvolacího řízení částku 13 630,70 Kč k rukám jeho advokáta do tří dnů právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze (dále též, „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 11. 9. 2020, č. j. 77 Cm 142/2018-247, návrh na určení, že všechna rozhodnutí valné hromady účastníka konané dne 13. 9. 2018 (dále též, „předmětná valná hromada“) jsou neplatná (dále též, „napadená usnesení“), zamítl (výrok I.) a dále navrhovatelům uložil povinnost zaplatit účastníkovi na náhradě nákladů řízení 49 005 Kč (výrok II.).

2. Navrhovatel a) podal odvolání proti oběma výrokům předmětného usnesení. Navrhl, aby bylo předmětné usnesení změněno tak, že všechna usnesení předmětné valné hromady budou posouzena jako neplatná, případně, že usnesení o snížení základního kapitálu a o zvýšení základního kapitálu jsou neplatná, případně, že usnesení o snížení základního kapitálu je neplatné, případně zrušení předmětného usnesení a jeho vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

3. Navrhovatel d) podal rovněž odvolání proti oběma výrokům předmětného usnesení. Navrhl změnu předmětného usnesení tak, že návrhu bude vyhověno.

4. Účastník měl podaná odvolání za nedůvodná.

5. Ve věci rozhodl odvolací soud, ani jedno z odvolání důvodným neshledal, nesprávným však shledal rozhodnutí soudu o nákladech řízení, a proto

usnesením ze dne 22. 9. 2021, č. j. 7 Cmo 24/2022-346, usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil, ve výroku jej změnil tak, že usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. mění tak, že každý z navrhovatelů a) a d) je povinen zaplatit účastníkovi na nákladech řízení částku 47 492,50 Kč k rukám jeho advokáta do tří dnů od právní moci usnesení, výrokem II. rozhodl, že každý z navrhovatelů a) a d) je povinen zaplatit účastníkovi na nákladech odvolacího řízení částku 12 986,36 Kč k rukám jeho advokáta do tří dnů od právní moci usnesení.

6. Usnesení odvolacího soudu ze dne 22. 9. 2021, č. j. 7 Cmo 24/2022-346, bylo k ústavní stížnosti navrhovatele d) ve výrocích II. a III. zrušeno nálezem Ústavního soudu II. ÚS 55/22 ze dne 24. 5. 2022 s odůvodněním, že ze strany odvolacího soudu se jednalo pro stěžovatele o zcela překvapivé rozhodnutí. Odvolací soud porušil zásadu legitimního očekávání, protože žádným způsobem neinformoval stěžovatele, že jeho právní názor týkající se nákladů řízení je odlišný od právního názoru soudu prvního stupně, a ani nepředestřel, jakým směrem se bude ubírat jeho rozhodnutí. Stěžovatel byl tak připraven o možnost se k takovému postupu vyjádřit. Uvedl též, že i když v o. s. ř. není výslovně vyjádřena zásada zákazu reformatio in peius, je nutno z ní vycházet jako z důsledku zásady dispoziční. Uzavřel, že výroky II. a III. napadeného usnesení odvolacího soudu došlo k zásahu do základních práv stěžovatele, a to jak do práva na spravedlivý proces, tak do práva vlastnit majetek, protože stěžovatel musí hradit ze svého majetku náklady protistrany, aniž by pro to byl jakýkoliv důvod.

7. Navrhovatel a) ve vyjádření ze dne 21. 6. 2022 uvedl, že by mělo být rozhodnuto podle ust. § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Podle ust. § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu. Vzhledem k tomu, že se tedy jedná o řízení, které je možné zahájit i bez návrhu, uplatní se ohledně náhrady nákladů řízení výše citované ust. § 23 z. ř. s., navíc ze strany navrhovatelů nešlo ani o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Pro případ, že by se odvolací soud neztotožnil s výše uvedeným právním názorem, je na místě, aby soud uložil navrhovatelům zaplatit účastníkovi náhradu nákladů řízení rovným dílem. Poukázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11.03.2022, č. j. 7 Cmo 67/2021-188, v rovnocenném řízení vedeném mezi týmiž účastníky. Navrhl, aby po odvolací soud rozhodl o nákladech řízení před soudem prvního stupně i o nákladech odvolacího řízení tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, případně, aby rozhodl tak, že navrhovatelé a) a d) jsou povinni zaplatit účastníkovi náklady řízení rovným dílem, tj. každý v rozsahu 1/2 jejich výše.

8. Odvolací soud přezkoumal předmětné usnesení ve výroku II. včetně řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3, 4 a § 28 zákona č. 292/2013 Sb. v platném znění, o zvláštních řízeních soudních (dále jen, „z. ř. s.“) a dospěl k uvedeným závěrům.

9. Odvolací soud konstatoval, že navrhovatelé mají sice v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady právnické osoby, o což v daném případě jde, procesní postavení samostatných společníků, pokud jsou však ve věci neúspěšní úplně či částečně, soud je zaváže podle § 142 odst. 1 a 2 o. s. ř. k placení nákladů řízení, které vznikly protistraně společně podle poměru jejich účastenství na věci a na řízení s tím, že nelze-li poměr účastenství určit, platí je rovným dílem (§ 140 odst. 1 o. s. ř.). Vzhledem k tomu, že v dané věci nelze poměr účastenství navrhovatelů na věci a na řízení určit, jsou povinni platit navrhovatelé účastníkovi jeho náklady rovným dílem.

10. Odvolací soud nepřisvědčil navrhovateli a), že by mělo být o nákladech řízení rozhodnuto podle ust. § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Ust. § 23 zákona č. 292/2013 Sb.,

o zvláštních řízeních soudních, se v daném případě neuplatní, neboť toto řízení nelze zahájit bez návrhu.

11. Odvolací soud se ztotožnil s tím, že v daném případě účastníku, který měl ve věci plný úspěch, náleží podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s. plná náhrada účelně vynaložených nákladů a navrhovatelé jsou povinni tuto náhradu zaplatit rovným dílem. Uvedený závěr je v souladu se závěry odvolacího soudu vyjádřenými v rozhodnutí ze dne 11.03.2022, č. j. 7 Cmo 67/2021-188 Náklady řízení sestávají z odměny za právní zastoupení, přičemž soud prvního stupně správně určil 12 účelně provedených úkonů právní služby advokátem účastníka, za jejich vykonání však účastníku správně náleží částka 11x 3 100 Kč a 1x 1550 Kč za úkon spočívající ve vyjádření k podanému odvolání proti usnesení o přerušení řízení ze dne [datum] dle § 11 odst. 2 písm. c) AT, dále sestávají z 12 paušálních náhrad ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů, přičemž s přičtením 21 % DPH k těmto částkám činí celkem částku 47 492,50 Kč.

12. Odvolací soud proto výrok II. napadeného usnesení změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

13. V odvolacím řízení měl účastník vůči navrhovateli a) a b) plný úspěch. Podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s. mu proto náleží náhrada nákladů odvolacího řízení potřebných k účelnému bránění práva. Činí ji odměna za 3 úkony právní služby (dvakrát vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu) po 3 100 Kč, náhrada 3 režijních paušálů po 300 Kč, cestovné ve výši 1 065,05 Kč, přičemž s přičtením 21 % DPH k těmto částkám činí celkem částku 13 630,70.

14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto na základě téhož principu podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 1 odst. 3 z. ř. s., jak uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 22. června 2022

JUDr. Milada Uhlířová
předsedkyně senátu